

sygn. akt PR 1 Ds 1219.2019

POSTANOWIENIE

o umorzeniu dochodzenia

Lublin, dnia 13 sierpnia 2019 roku

Dorota Bochen- prokurator Prokuratury Rejonowej Lublin- Południe w Lublinie

po zapoznaniu się z aktami dochodzenia o sygn. PR 1 Ds 1219.2019 w sprawie dokonanego w okresie od 15 do 16 czerwca 2019 roku, daty dziennej bliżej nieustalonej, w Wąwolnicy, woj. lubelskiego, publicznego nawoływania do nienawiści na tle różnic narodowościowych i wyznaniowych poprzez zamieszczenie na płycie kamiennej przygotowanej do wyrobu macewy napisu o treści: „ŻYDY PRECZ”, co skutkowało naruszeniem powierzchni tej płyty i powstaniem straty w wysokości nie wyższej niż 200 zł na szkodę Krzysztofa Kolibskiego, tj. o czyn z art. 256 § 1 kk w zb. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 kpk

postanowiła:

umorzyć dochodzenie w sprawie dokonanego w okresie od 15 do 16 czerwca 2019 roku, daty dziennej bliżej nieustalonej, w Wąwolnicy, woj. lubelskiego, publicznego nawoływania do nienawiści na tle różnic narodowościowych i wyznaniowych poprzez zamieszczenie na płycie kamiennej przygotowanej do wyrobu macewy napisu o treści: „ŻYDY PRECZ”, co skutkowało naruszeniem powierzchni tej płyty i powstaniem straty w wysokości nie wyższej niż 200 zł na szkodę Krzysztofa Kolibskiego, **tj. o czyn z art. 256 § 1 kk w zb. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk**

- wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego (art. 17 § 1 pkt 2 kpk).

UZASADNIENIE

Prokuratura Rejonowa Lublin- Południe w Lublinie nadzorowała za sygn. PR 1 Ds 1219.2019 postępowanie przygotowawcze w sprawie dokonanego w okresie od 15 do 16 czerwca 2019 roku, daty dziennej bliżej nieustalonej, w Wąwolnicy, woj. lubelskiego, publicznego nawoływania do nienawiści na tle różnic narodowościowych i wyznaniowych poprzez zamieszczenie na płycie kamiennej przygotowanej do wyrobu macewy napisu o treści: „ŻYDY PRECZ”, co skutkowało naruszeniem powierzchni tej płyty i powstaniem straty w wysokości nie wyższej niż 200 zł na szkodę Krzysztofa Kolibskiego, tj. o czyn z art. 256 § 1 kk w zb. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Na podstawie zgromadzonego w toku dochodzenia materiału dowodowego w postaci:

materiałów z akt postępowania przygotowawczego o sygn. PR 2 Ds 845.2019 nadzorowanego przez Prokuraturę Rejonową w Puławach, wyników oględzin przeprowadzonych w hali zakładu kamieniarskiego w dniu 17 czerwca 2019 roku, a także treści zeznań Krzysztofa Kolibskiego, ustalono, co następuje:

W dniu 15 czerwca 2019 roku doszło do uszkodzenia i zniszczenia mienia znajdującego się na terenie zakładu kamieniarskiego prowadzonego przez Krzysztofa Kolibskiego przy ul. Lubelskiej 68 w Wąwolnicy. W sprawie tej Prokuratura Rejonowa w Puławach prowadzi dochodzenie o sygn. PR 2 Ds 845.2019.

W dniu 16 czerwca 2019 roku pokrzywdzony Krzysztof Kolibski udał się na teren ww. posesji- celem weryfikacji strat i nakarmienia drobiu. W czasie oględzin zakładu stwierdził, że na obrabianym kamieniu piaskowca znajdującym się pod wiatą w tylnej części zniszczonych budynków naniesiony został- prawdopodobnie przy użyciu sprayu koloru czarnego- napis o treści „ŻYDY PRECZ”. Płyta, na której został zamieszczony napis, przeznaczona była do wyrobu macewy na zlecenie prywatnej osoby, której tożsamości pokrzywdzony nie chciał ujawnić.

W zakładzie kamieniarskim Krzysztof Kolibski po raz ostatni przebywał w dniu 15 czerwca 2019 roku i nie zauważył wówczas żadnych nieprawidłowości. Podczas przesłuchania w charakterze świadka zeznał, że wiatka nie była zamykana i każdy mógł do niej wejść. Oświadczył, iż wykonuje prace zlecone przez fundacje żydowskie. Dodał, że w wyniku wyżej opisanego zdarzenia doszło do naruszenia powierzchni płyty. Powstałe wskutek tego straty ocenił na kwotę około 100-200 złotych.

Przechodząc do oceny karnoprawnej zachowania będącego przedmiotem zawiadomienia, w pierwszej kolejności należy wskazać, iż odpowiedzialności karnej na gruncie art. 256 § 1 kk podlega ten, kto publicznie propaguje faszystowski lub inny totalitarny ustrój państwa, bądź ten, kto publicznie nawołuje do nienawiści na tle różnic narodowościowych, etnicznych, rasowych, wyznaniowych albo ze względu na bezwyznaniowość. Nawoływanie do nienawiści to publiczne wzywianie innych osób do odczuwania i utrwalenia negatywnych emocji, silnej niechęci, braku akceptacji oraz wrogości, przy czym dla realizacji występku określonego w art. 256 § 1 kk nie jest konieczny skutek w postaci przekonania przez sprawcę innych odbiorców do prezentowanych przez siebie poglądów, chociaż tym motywowane powinno być jego zachowanie w inkryminowanym miejscu i czasie (zob. postanowienie SN z dnia 5 lutego 2007 roku, sygn. IV KK 406/06, OSNwSK 2007/1/367, wyrok SA w Katowicach z dnia 24 września 2013 roku, sygn. II AKa 301/13, Prok. i Pr. 2014/7-8, poz. 29). Dla bytu przestępstwa stypizowanego art. 256 § 1 kk niezbędne jest natomiast, by sprawca w ramach swojego działania podkreślał uprzywilejowanie, wyższość określonego narodu, grupy etnicznej, rasy lub wyznania. Występek ten ma charakter umyślny i może być popełniony wyłącznie z zamiarem bezpośrednim. Zamiar bezpośredni jest związany ze szczególnym nastawieniem sprawcy, uwarunkowanym pobudkami dyskryminacyjnymi, dla których

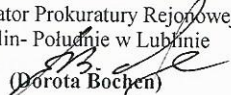
dopuszcza się wymienionych zachowań. Dla pełnej realizacji znamion wymaganym jest, ażeby sprawca działał publicznie, a zatem wobec bliżej nieoznaczonego kręgu odbiorców, przed określoną publicznością.

Z kolei na gruncie art. 288 § 1 kk odpowiedzialności karnej podlega ten, kto niszczy, uszkadza lub czyni cudzą rzecz niezdatną do użytku. Co istotne, występki te należy do grupy przestępstw zwanych przepoławionymi. Zgodnie bowiem z dyspozycją art. 124 § 1 kw spowodowanie na skutek uszkodzenia czy też zniszczenia rzeczy szkody nieprzekraczającej 500 zł stanowi wykroczenie, a nie przestępstwo.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt sprawy niniejszej, stwierdzić należy, iż zachowania będącego jej przedmiotem nie można zakwalifikować jako wypełniającego znamiona występku stypizowanego w art. 256 § 1 kk i w art. 288 § 1 kk. Do takiego wniosku w pierwszej kolejności uprawnia okoliczność, iż działanie sprawcy nie miało charakteru publicznego. Napis o treści „ŻYDY PRECZ” został naniesiony na kamieniu piaskowca znajdującym się pod wiatą na terenie prywatnego zakładu prowadzonego przez Krzysztofa Kolibskiego. Budynek ten pomimo że nie był zamknięty, ze swej istoty nie był przeznaczony do przebywania w nim bliżej nieokreślonej liczby osób, lecz stanowił warsztat pracy pokrzywdzonego. W konsekwencji należy przyjąć, iż napis zamieszczony na obrabianym piaskowcu nie był przejawem publicznego nawoływania do nienawiści wobec przedstawicieli narodu żydowskiego, lecz skierowanym do Krzysztofa Kolibskiego wyrazem dezaprobaty dla jego współpracy z fundacjami żydowskimi. W wyniku tego działania w majątku pokrzywdzonego powstała szkoda w wysokości nie wyższej niż 200 zł. Z tego też względu zachowanie sprawcy nie może być poczytane również za występki z art. 288 § 1 kk, a co najwyżej za ściągane na żądanie pokrzywdzonego wykroczenie stypizowane w art. 124 § 1 kw.

Przedstawiona argumentacja przesądza o tym, iż w sprawie zaistniała negatywna przesłanka procesowa z art. 17 § 1 pkt 2 kpk. Zgodnie z tym przepisem nie wszczynają się postępowania, a wszczęte umarza, jeżeli czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego.

Mając na względzie powyższe, postanowiono jak na wstępie.

Prokurator Prokuratury Rejonowej
Lublin- Południe w Lublinie

(Dorothea Bochen)

Pouczenie:

1. Na powyższe postanowienie przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy (art. 306 § 1a k.p.k., art. 325a k.p.k. oraz art. 465 § 2 k.p.k.):

- stronom procesowym,
- instytucji państwowej lub samorządowej, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie,
- osobie, która złożyła zawiadomienie o przestępstwie określonym w art. 228-231, art. 233, art. 235, art. 236, art. 245, art. 270-277, art. 278-294 lub w art. 296-306 Kodeksu karnego, jeżeli postępowanie karne wszczęto w wyniku jej zawiadomienia, a wskutek tego przestępstwa doszło do naruszenia jej praw.

Sąd może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie lub uchylić je i przekazać sprawę prokuratorowi celem wyjaśnienia wskazanych okoliczności bądź przeprowadzenia wskazanych czynności (art. 330 § 1 k.p.k.).

Jeżeli prokurator nadal nie znajdzie podstaw do wniesienia aktu oskarżenia wyda ponownie postanowienie o jego umorzeniu, pokrzywdzony, który wykorzystał uprawnienia przewidziane w art. 306 § 1a k.p.k. (tj. prawo do złożenia zażalenia, które zostało uwzględnione przez sąd) może w takim przypadku wnieść akt oskarżenia do sądu w terminie miesiąca od daty doręczenia odpisu postanowienia, które jest równoznaczne z zawiadomieniem o postanowieniu w rozumieniu art. 55 § 1 k.p.k. (art. 330 § 2 k.p.k., art. 55 § 1 k.p.k.). Akt oskarżenia winien spełniać wymogi określone w art. 55 § 1 i 2 k.p.k.

Inny pokrzywdzony tym samym czynem może aż do rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej przyłączyć się do postępowania (art. 55 § 3 k.p.k.).

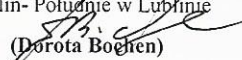
2. Uprawnionym do złożenia zażalenia, o którym mowa w art. 306 § 1a k.p.k., przysługuje prawo przejrzenia akt sprawy (art. 306 § 1b k.p.k.).

3. Zażalenie wnosi się za pośrednictwem prokuratora, który wydał postanowienie. Termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia i jest zawity. Zażalenie wniesione po upływie tego terminu jest bezskuteczne (art. 122 § 1 i 2, art. 460 k.p.k.).

Zarządzenie:

Stosownie do art. 100 § 4 kpk w zw. z art. 106 kpk, art. 306 § 1a kpk i art. 325a § 2 kpk odpis postanowienia doręczyć:

- pokrzywdzonemu- **Krzysztofowi Kolibskiemu.**

Prokurator Prokuratury Rejonowej
Lublin- Południe w Lublinie

(Dorothea Bochen)